

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem Varia Ervditione Noviter evoluta

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Prognostica pueritiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

malèpretiosa furta, Trojanorum sexcentorum, septuaginta sex millium; Græcorum autem octingentorum octoginta sex millium, interitu steterunt.

Ethica.

I. (a) Qualis futurus esset Paris, præfagiò *Fax* ostendit, quam sibi videbatur parere Hecuba. Eventus docuit, somnium non fuisse, nam *Facis* instar in turpes libidines exarsit juvenis: & ex hac flamma incendium sparsit, quod immensas Phrygum opes consumpsit, potens illud *Ilium* funditus evertit. Jam tum cum natus est hic Veneris *Pullus*, fatalis Asiæ cometes in puerperæ cubiculo illuxit. Multum equidem interest, quibus signis, ominibus, portentis primordia vitæ vel illustrentur, vel infamentur. Georgii Castrioti, vulgò *Scanderbegi*, herois fortissimi secutura facinora, matri serpens per quietem objectus, indicavit; qui totum Epirum operire, & caput in Turciam protendere visus est: quod Epirum, Græciæ finitimam regionem, principatum hæreditarium, Turcis erepturus, & longè latèque terrorem ac damna circumlaturus esset. Acinacis præterea brachio impressam effigiem ab utero tulit materno, futuri bellatoris ostentum. Barletius in ejus vita lib. 1. c. 82. In Paridis pueri brachium si quis peritior conector oculum intendisset, sanè mollis citharæ vestigium deprehendisset. Neque progressu ætatis melior evasit hic Cypridis columbulus: ætas enim prima, post tincturam voluptatis, ægrè alium colorem bibit. Et Constantinus ille Copronymus post sacros fontes ventris onere in baptismo fœdatus, ita porò vixit, ut nihil præter amorem sordium & immensa scelera in eo observaretur. Baron. ann. 775. Haud melior Julianus, Christianæ fidei desertor impius, de quo Gregorius Nazianzenus ejus contubernalis ita scripsit, orat. 1, in Julian. Cum Athenis cum eo versarer non malum hujus viri conjectorem me fuisse memini. Me morum ipsius inconstantia, atque incredibilis quædam mentis emotio vatem efficiebat: Si quidem vates ille optimus est, qui rectè conicere novit. Neque enim mihi quidquam boni ominari videbatur, cervix non statura, humeri subsultantes, & ad æquilibrium subinde agitati, oculus insolens & vagus, furiosèque intuens, pedes instabiles & titubantes, nasus contumeliam & contemptum spirans, vultus lineamenta ridicula idem significantia, risus petulantes & effrenati, nutus & renutus temerarii, sermo hærens spiri-

(a) *Præfagia pueritia.*

tūque concisus, interrogationes stultæ & præcipites, responsiones his nihilo meliores &c. Quid singula describere necesse est? Talem ante opera conspicatus sum, qualem in operibus postea cognovi. Quod si quidam ex eis, qui tum simul erant, quidque dixerim, audierunt, nunc mihi præstò essent, haud ægrè testarentur. Quibus, ut hæc conspexi, statim prolocutus sum: *Quale malum Romanorum terra nutrit!* præfatus licet, ac mihi, ut falsus vates essem, imprecatus. In aliena persona descripsit S. P. Paridem, hominem ad patriæ calamitates natum; Portentum & exitium Phrygiæ. Non vanus de hoc monstro augur est Nereus apud Horatium, lib. 1. Od. 15.

Pastor cūm traheret per freta navibus
Idæis Helenam perfidus hospitam.
Ingrato celeres obruit otio
Ventos, ut caneret fera

Nereus fata: malâ ducis ave domum,
Quam multo repetet Græcia milite,
Conjurata tuas rumpere nuptias,
Et regnum Priami vetus.

Eheu, quantus equis, quantus adest viris
Sudor? quanta moves funera Dardanæ
Genti? jam galeam Pallas & ægida
Currusque & rabiem parat.

Nequicquam Veneris præsidio ferox
Pectus cæsariem: gratæque feminis
Imbelli cithara carmina divides:

Nequicquam thalamo graves
Hæstas, & calami spicula Cnoossii
Vitabis: strepitumque, & celerem sequi
Ajacem, tamen heu! serus adulteros
Crines pulvere collines.

Quem tu, cervus uti vallis in altera
Visum parte lupum, graminis immemor,
Sublimi fugies mollis anhelitu
Non hoc pollicitus *Tua*.

Iracunda diem, proferet Ilio
Matronisque Phrygum classis Achillei:
Post certas hiemes uret Achaicus
Ignis Iliacas domos.

Imbellem & effeminatam Paridis naturam etiam alii Poëtae perstringunt: in quibus Ovidius epist. Helena

Bella gerant alii; tu Pari semper ama.

Huc facit illud Æliani lib. 9. Var. hist. c. 37. Cùm Alexander M. venisset Ilium, & quidam illi ostenderet Alexandri Priami filii, lyram; ille respondit, malle se lyram Achillis videre, quàm ille fortium virorum laudes cecinisset, nam τὴν πάριδος τὴν ἀέγ' ἦσεν ἢ λυγρῆ, εἰ μὴ μὲν μοιχικὰ καὶ οἷα αἰρεῖν γυναῖκα θύλαεν; Paridis lyra quid cecinit aliud, quàm adulteris accommodata carmina, & feminis captandis, demulcendisque magis convenientia? Strenuus imitator Paridis fuit Nero illud ex crudelitate & luxu conflatum monstrum, qui ardente, quam incendit, Roma, scenico habitu, bellus citharædus prodiit, & ἄλωσιν, hoc est, Troiæ conflagrantis expugnationem cecinit. Uterque leno turpissimus, citharâ incendiariâ miserandam patriam in summum luctum & calamitatem dedit.

II. (b) Helena quoque non pilò fuit melior amasiò suò; quin etiam deterior: Rapta primum est à Theseo; deinde nupsit Menelao: hunc reliquit, secuta adulterum Paridem: neque huic fida, etiam cum Achille, aliisque turpiter consuevit. Denique Deiphobo, Paridis germano nupta, maritum perfidè prodidit, & Menelao trucidandum objecit, ut adulterii offensionem apud eum tolleret. Atque his scelerum gradibus eò demum evasit, ut Troiam ipsam (quod infra memorabimus) in manus hostium tradiderit, unde patriæ communis Erynnis à Marone vocatur, Græcis pariter ac Trojanis odiosa. Solo ferebatur aspectu viros emasculare, & in amorem sui pellicere. Paridem certè in hospitali mensa, lascivo cepit oculo. Et Æneas ipse, cùm furibundo similis, stricto gladio in hostes sæviret, aspicerétque Helenam pavitantem, & sese in sacello Veste abscondentem, continuavit tamen manum, sub specie quidem, quia.

----- Nullum memorabile nomen

Feminea in poena est, neque habet victoria laudem: re tamen vera mulieri, quæ erat pestis, clades, & extrema Phrygiæ calamitas, pepercit; nec voluit extinguere nefas, aut animum explere

Ultricem flammæ, & cineres satiâsse suorum: justissima cæde parentando tot millium sanguini, quia scilicet

----- se clara videndam

Obtulit, & pura per noctem in luce refulsit

(b) Helena quàm funesta fax virorum.

Alma